

[RANOCZUJNY *ai*

N pl subst ranoczujn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Wcześniej przestrzegający:

Wyrażenie: »ranoczujne nauki«: Człowiek słabo ćwiczony ná co mu wychodzi? Wfwey woli że vroście/ to niecnotę płodzi. Ránoczuyne náuki łtan wynoszą ludzi/ Trzeźwość vłpi/ á cnotá takowe obudzi. BielawMyśl Cv (Linde).

ECB